

VERKSTED-ARBEIDER'N

HUSORGAN FOR VERKSTEDARBEIDERNE I OSLO DISTRIKT AV N.S.B

Nr. 1

Utgiver:
Statsbanenes
verkstedarbeiderforening

September 1946

Redaksjon:
Opplysningskomiteen

Årgang 1

Medlemsbladet vårt.

Siste årsmøte i foreningen behandlet vårt forslag om å gi ut et medlemsblad. Det var som vanlig ikke stor prosent av foreningens medlemmer tilstede og enda færre var vel interessert i vårt forslag. Vår motivering var at medlemmer som ikke har rutine eller mot til å forlange ordet på møtene, gjennom bladet kan bringe viktige saker opp til behandling. Dessuten kan bladet kanskje løse en stor oppgave til. Det kan knytte kontakten bedre mellom medlemmene i foreningen. Vi arbeider jo ganske spredt, Gro-rud, Bispegt., Oslogt., Lodalen og enda lenger vekk. Lillestrøm, Kongsvinger og Dokka. Bare i særlige tilfeller er det folk fra disse steder på møtene i Oslo.

Spørsmålet er nå om de har interesse av å gi uttrykk for sine meninger. Bladet skal foreløpig komme ut 1 gang i måneden. Vi får siden se om det er behov for å gi den ut oftere eller kanskje de i lengden ikke er interesse for det i det hele-tatt, da må vi jo innstille det hele. Drammens verkstedarbeiderforening har vært foregangs-folk når det gjelder bedriftsavis. De var de første i skandinavia som tok opp dette spørsmål og de har nå i flere år hatt sin egen avis. Det er nå opp til hver enkelt av våre medlemmer om vår avis også skal bli varig.

Det økonomiske har redaksjonskomiteen i lengden tenkt å løse ved å avsette en side i hvert

nummer til annonser, slik at avisa kan deles ut gratis. Vi har i første omgang selvsagt vanskelig for å få annonser. Derfor har vi satt igang et stort lotteri, som hvis hver av oss tar for 1 kr. med lodd skulle kunne sikre avisa kapital til de første numrene.

En ting vil vi sette stor pris på, hvis det er noen som har kritikk å gi redaksjon så skriv til oss, eller si ifra til et av komiteens medlemmer. Det samme gjeller for de som vil sende oss stoff til bladet. Det stille håpet vårt er at bladet ved siden av å gi meldinger også kan bli et lite fo-rum der meninger og synspunkter kan diskuteres, og lanser krysses og gjerne brytes, så langt spalteplassen rekker. En ting til ber vi om, *skriv kort*. Vi vet at det er bittert hvis en virkelig har en rekke gode standpunkter en gjerne vil ha frem og måtte korte dem inn, men da skal en huske: jo færre standpunkter en har, dess lettere er det å forsvare dem, for angrep må en være forberedt på.

Som vel alle nå forstår, håper vi på et intimt samarbeide og at alle gjør sitt til at bladet kan trives.

Alle er selvsagt aktive lesere av bladet.

Opplysningskomiteen.

(«Red.»).

Pass på nå! HØST-SKOTØYET ER KOMMET!

Skinnsko, Sportsko, Beksøm.

Vi har også et parti engelske skinnsko med lærsåle som kan selges mot 2 merker.

ØSTBANERNES FORBRUKSFØRENING

Administrasjons-personalet.

Det er virkelig enkelte ganger en kan spørre seg selv, hvilket forhold er det som gjør at administrasjon og personalet ved jernbanen ofte blir stående mot hverandre.

Verkstedarbeiderne som alle andre mennesker i Oslo har nå i flere år ikke hatt høve til å feriere. Restriksjoner og andre hindringer har vært i veien. Ingen kan lastes for det i dag. Når vi etter frigjøringa har fått såpass lettelser som det vi har, må vi være glade til. Ingen vet bedre enn oss, hvordan det står til med det rullende materielle. Vi får en hard tårn i verkstedene før vi kan si at alt er i god gjenge igjen. I flukt med det økede arbeidspress er det vel ingen som er i tvil om at verkstedarbeiderne også fortjener sin regulære ferie. For å få plassbillett for denne feriereise må en verkstedsarbeider skofte en dag, stå i kø i et døgn på uke dagen før den påtenkte reise. Vi mente det var fordelaktig både for jernbanen og oss om vi fikk slippe skoften og køventinga.

Vi sendte derfor en søknad til administrasjonen (hovedstyret) og ba om å få plassbilletter uten å stå i den før omtalte kø. Dette lille krav ble avvist. En kunne spørre: tror administrasjon at et lignende krav i en privat bedrift ville bli avvist? Alle private bedrifter gjorde på sine områder mange gode ting for sine arbeidere under krigen. Vi hadde vår fribillett, men kunne aldri utnytte den. Det var heller ikke mulig for administrasjon å gjøre noe da. Men i dag. Er det regler og papirbestemmelser som hindrer vårt lille krav? I såfall bør det vel snart tas opp til overveielse og omlegge disse regler til å bli litt mere vennlige overfor oss i de lavere stillinger.

Det er et gangbart uttrykk å si at vi må komme igang med gjenreisninga. Husk da at også kroppsarbeiderne (mennesket) trenger litt «gjenreisning».

R. S.

Bli med til Harestua!

Opplysningskomiteen har store planer for studie og opplysningsvirksomheten i de kommende måneder.

Den 24. september setter vi igang i Oslo 3.

Deretter skal vi gjøre et riktig krafthopp og belegge vårt feriehjem på Harestua i 3 dager, den 1., 2. og 3. november. På dette «store» studiekurset har vi tenkt å være ca. 30 stk.

Vi har søkt verkstedsforeningens styre om penger til middagsmat, samtidig har vi også henvendt oss til feriehjemsstyret om å få gratis «opphold».

Fredag den 1. november er bededag og fri dag, men lørdag som er arbeidsdag har vi bedt styret om å «fikse». Enten slik at jernbanen «gir» oss denne halve dagen eller også om mulig at foreningen og forbundet dekker tap av arbeidsfortjeneste.

Kurset skal ha sin egen kokke så middagen blir servert ferdig alle 3 dagene. Alt skulle dermed ligge vell tilrette for dette vårt første virkelige studiekurs. Økonomisk sett skulle det ikke hindre noen. Vi håper og regner med at kurset blir fulltegnet. Læreguttene bør også ha sjanse til å være med, derfor har vi besluttet å holde av 4 plasser spesielt for dem. Komiteen kan gi opplysninger om noen er i tvil. De som er interessert kan bare skrive navn og adresse på en papirlapp og sende den til et av opplysningskomiteens medlemmer innen den 15. oktober.

Plan for «Harestuakurset» 1., 2. og 3. november 1946.

En halv time hver morgen nyttes til trening i organisasjonspraksis, ellers er dagene delt opp slik:

Fredag den 1. november:

Forelesere: Bjarne Martinsen og Egil Halvorsen.

Kl. 9.15—11.00 Norsk næringsliv.

« 11.30—12.30 Norsk næringsliv, diskusjon.

« 13.00—15.00 Middag.

« 15.00—17.00 Forbundets oppbygging og historie.

« 17.30—18.30 Diskusjon.

« 19.00—20.00 Kveldsmat.

« 20.00 Aktuelle foredrag med ordskifte.

Lørdag 2. november:

Foreleser: Sigv. Andresen.

Kl. 9.00—11.00 Østbanenes forbruksforening.

« 11.30—13.30 Stasbanenes administrasjon, samt betydningen av å ha representanter på de ulike steder i administrasjonen.

Denne kvelden gjør vi forsøk på å lage noe underholdning.

Søndag 3. november:

Foreleser: Erling Kiil.

Kl. 10.40—13.00 Produksjonsutvalgene.

« 13.00—14.30 Middag.

« 14.30—16.30 Forbundets lønnspolitikk. (akkord) med diskusjon.

Tillismennene våre.

Vi har bedt sekretær Arbj. Andersen om å få en liste med navn på alle tillitsmenn i foreningen. Her er endel, resten kommer siden:

Styret: Formann, Arne Olsen, Bispegt. 12. Varaformann, Paul Jahren, Grorud. Sekretær, Asbjørn Andersen, Oslogt. 3. Kasserer, Olaf Johnsen, Grorud. Styremedlemmer, Olaf Amundsen, Lodalen, Einar Gulbrandsen, Bispegt. 12 og John C. Nilsen, Grorud.

Begravelseskassens styre: Formann, Gunnar Falstad, Oslogt. 3. Kasserer, Øyvind Hansen, Bispegt. 12. Styremedlemmer, Kolbjørn Kristiansen, Lodalen, Ole Langgård, Grorud og Kåre Kristiansen, Bispegt. 12.

Revisjonsutvalg: Gunnar Ottesen, Oslogt. 3, Bjarne Sundby, Grorud og Sigv. Andresen, Oslogt. 3.

Feriehjemmets styre: Formann, Kåre Pedersen, Snøggtohallen. Kasserer, Odvar Saugjord, Bispegt. 12. Styremedlemmer, Knut Muggeby, Oslogt. 3, Åge Fjeldberg, Grorud og Frank Andersen, Lodalen.

Litteraturkomite: Jakob Arnestad, Bispegt. 12, Konrad Sterner, Oslogt. 3, Olaf Johnsen, Grorud og Felix Johansen, Lodalen.

Folketeaterforeningen: Olaf Johnsen, Grorud, J. Arnestad, Bispegt. 12, R. Somdalen, Oslogt. 3 og Olaf Amundsen, Lodalen.

Idrettskomite: Fredrik Amundsen, Grorud, Darre Borgen, Bispegt. 12, John Lund, Oslogt. 3 og Rolf Ege, Lodalen.

Opplysningskomite: R. Somdalen, sekr., Oslogt. 3, A. Taije, Bispegt. 12, R. Norheim, Oslogt. 3, John C. Nilsen, Grorud og Felix Johansen, Lodalen.

Syketilsynskomite: Ole Laugård, Grorud, Sigurd Andersen, Oslogt. 3 og Harald Engen, Bispegt. 12.

Det skulle være unødvendig å peke på at til et slik studiekurs må ingen ta med seg brennevin i noen form. Hvis noen av deltagerne ønsker det kan vi heller forsøke å skaffe øl til middagsmaten.

Østbanernes Forbruksforening

Kolonial, Kjøtt, Fisk, Skotøy og Skoreparasjon.

Gjør innkjøp i Deres egen forretning.

TELEFONER:

Kolonialavdelingen	80 580
	81 155
Kjøttavdelingen	80 705
Skotøyavdelingen	81 585

Arbeidernes
Bok- og Papirhandel A.s
Youngsgata 13, Oslo

Jernbanefolk og bolignøden.

Er det fra N.S.B. gjort noe for å bedre bolignøden for etatens folk? Vi kan ofte lese i dagsavisen at det på ulike steder, fra større bedrifter og privatfirmaer blir lagt frem planer om store boligbygg o. l. for personalet. Jernbanen burde nå snart få øinene opp for at det er viktig å ta godt vare på sine folk. Sunde og trivelige boliger, små eller store, alt etter beliggenhet og behov, burde stilles til jernbanefolkenes disposisjon. I Oslo distrikt finns det nå eksempler på hvordan boligene ikke skal være, vedlikeholdes og administreres. Det er erfaringer en kan dra nytte av seinere. Kanskje det alt er planlagt store ting i denne retning?

Det skulle ikke være nødvendig å minne om at det snart bør settes igang.

Ved enkelte lokalstasjoner burde jernbanen sikre seg tomter. Disse kunne overlates rentefritt, eller med en billig leie til de som vil bygge sitt eget hus.

R. S.

Trenger vi produksjonsutvalg?

Det er et gammel ordtøke som heter: «Gjør det sjøl, så bryr du ingen». Det ligger mye i dette. Om en titter litt på det forhold som er mellom N.S.B. og private forretningsmenn kan en nesten si at det går «troll i orda». Et enkelt eksempel: Varmekolben i en personvogn ryker. Det blir sendt bud etter en elektriker. Kolben blir tatt ned og levert inn på forrådet. Melding om skaden skal gis til verksmesteren. Forrådet pakker omstendelig inn kolben og sender den til en privat bedrift som etter en lett reparasjon tjener penger. Selvsagt på sin patent.

Kunne det ikke være en tanke å forenkle dette noe gammeldagse system? For eks. kjøpe inn noen deler eller materielle slik at vi kunne reparere slike småskader selv. Det er sikkert mange andre ting i samme retning.

Vi kommer igjen.

Skal vi gå i teater?

Vi har i foreningen 4 mann som skal ta seg av distribuering av medlemmers kort og teaterbilletter for Folketeaterforeningen. Så langt er alt greit. Vi stiller oss mer enn gjerne til disposisjon, men det bør taes litt mer alvorlig fra medlemmenes side. Vi kan ikke fortsette med å få forhåndsbestillinger spesielt for foreningen hvis ikke interessen øker. For å nevne en av de siste forestillinger vi hadde slik avtale til: «Blodbraulupet» på Det Norske teater. Til dette stykket solgte vi 10 eller 12 billetter. Dette stykket var skrevet av den spanske frihetsforfatter Garicia Lorca. Bare navnet på denne forfatteren burde ha brakt fullt hus. Han ga i dette stykket en gripende skildring av det spanske folks forhold og liv. Stykket ble nektet oppført under krigen fordi forfatteren var kommunist. Han er på samme måte som Kai Munk og Nordahl Grieg sitt fedrelands store navn. Dette siste burde ha vært nok til å fylle benkene.

Vi er fullt ut klar over at lettere operetter og komedier er mere populært, men tenk over: Hva vil du velge om du kunne gå å se: «Skjærgårdsflirt» eller «Nederlaget» eller hva tror du «gir» deg mest.

Folketeaterforeningen har ikke som mål å drive propagande for dårlige og 3djeklasses forestillinger, dem kan vi overlate til de som har «bedre rå».

Når vi nå neste gang gjør et forsøk med et arrangement, håper vi at det vil bli bedre oppslutning.

Folketeaterforeningens arrangementer i september.

Torsdag 5/9. Nationaltheatret «Geografi og Kiærlighet» (ikke abonnement).

Søndag 8/9. Konsertpaleet. A.B.F.s Stockholmsavdelings Kammermusikorkester og sangeren Svein Brunn, akk. av Lasse Flagstad.

Tirsdag 10/9. Nationaltheatret «Lukkede dører» og «Moderkjærlighet» ab. A.

Fredag 13/9. Studiemøte i Prøvesalen: Paul Gjesdal om Teaterkongressen.

Tirsdag 17/9. Det norske teatret «Det lykkelige skibbrudd».

Torsdag 19/9. Nationaltheatret «Lukkede dører» og «Moderkjærlighet» ab. B.

Tirsdag 24/9. Nationaltheatret «Over Ævne I» ab. A.

Fredag 27/9. Det norske teatret «Kranes konditori».

Søndag 29/9. Samfundshuset, konsert Bokken Lasson.

Mandag 30/9. Det nye teater «Vi kom til en by».

Torsdag 3/10. Nationaltheatret «Over Ævne I» ab. B.

Fredag 4/10. Studiemøte i Prøvesalen: Stanislavskij-kvell.

Folketeaterforeningens representanter er: Arnestad, Bispegt. 12, Olaf Johnsen, Grorud, Olav Amundsen, Lodalen og Reidar Somdalen, Oslo. 3.

Smånotiser.

Alle husker de store sammenkomster vi hadde i vinter som distriktsorganisasjonens opplysningskomite arrangerte i Samfunnshuset. Det er planer om å ha 5 slike kvelder til vinteren.

Distriktsorganisasjonens opplysningskomite har i skriv gjort henvendelse til administrasjon og bedt om at det må settes av et stort rom i den nye bygning på Oslo Ø. Dette rommet skal bli bibliotek og leserom. Samtidig skal en kunne få kjøpt kaffe, kaker o. l. der i fra kafeen. En spøkefugl sa at vi kanskje kunne bruke det som venterom inntil badet i Bispegt. ble ferdig. Vi får da håpe det går fortere med det nye bad enn bygningen på Oslo Ø.

Lotteri.

Alle er nå kjent med at vi har satt igang vårt lotteri. Tre gevinster à 50 kr. i varer fra Østbanens forbruksforening. Trekningen foregår den 19/12—46. Dette er ikke bare lotteri i vanlig forstand, men den enkleste måte å få penger til utgivelse av bladet på. Hver enkelt av oss må avse minst 1 kr. Det blir ialt ca. 1000 kr. og skulle være en god start. Vi måtte av praktiske grunner ta 50 øre loddet.

Gruppeformennene vil sikkert være behjelpelig med å skaffe lodder.

I det vi håper på god forståelse sier vi på forhånd takk for hjelpen.

Trykkerivanskeligheter gjør dette til septembernr. istedenfor august.

VERKSTED-ARBEIDER'N

HUSORGAN FOR VERKSTEDARBEIDERNE I OSLO DISTRIKT AV N.S.B

Nr. 2

Utgiver:
Statsbanenes
verkstedarbeiderforening

Oktober 1946

Redaksjon:
Opplysningskomiteen

Årgang 1

OPPLYSNINGSVIRKSOMHETEN

En av de ting som skiller oss mennesker fra dyrene er evnen til å lære, samle kunnskaper og erfaringer. Etter hvert som mennesket utviklet seg og forvaltningsapparatet ble større og mer og mer utviklet ble det nødvendig med ordnet undervisning og skoler. Skolen ble da også grunnlaget og et instrument for den herskende klasse.

Vi er nå i arbeiderbevegelsen mer enn noen gang før klar over hva skolering og opplysning betyr for oss. Fagbevegelsen, dens styrke og makt er en kjennsgjerning ingen kommer forbi. Denne makt kom ikke av seg selv. Det er kraftige tak som er tatt av mange i fellesskap og av enkelte i særdeleshet.

Hvor hadde vi stått i dag hvis ikke våre banebrytere hadde forstått å bryte seg fram?

Det er ofte en møter skuldertrekk og små smil når en nevner studiesirkler og lignende. Spør en en kamerat, om han vil delta i studiearbeidet, får en ofte til svar: «Jeg er ikke interessert.» Ja, kan en i grunnen si det. Hva er det en dermed stiller seg uinteressert til. Jo, til det som er det mest betydningsfulle i hele vårt liv. Alt det som vi ser på som naturlige forbedringer i det daglige liv, vår levestandard. Det er igjen våre boligforhold, skatter, trygdeordninger og ellers alle sosiale reformer.

«Jeg har ikke tid,» sier andre.

Dette standpunkt kan en forstå, men husker en nå et par år tilbake? Alt vi hadde lyst til å gjøre var forbudt, alt vi ellers tok naturlig ble tatt fra oss, til og med retten til å bestemme hva vi skulle gjøre i vår altfor knappe fritid. Det var mange som den gang var rasende på den tyske nasjon, som villig eller uvillig hadde gitt Hitler makten. Årsakene var sikkert mange, men en av dem, og sikkert ikke den minste, var at den alminnelige tyske menigmann hadde sovnet til med sine egne små hverdagsproblemer. En sterk, samlet og målbevisst arbeiderbevegelse hadde aldri levnet Hitler noen sjanse. Nå får en håpe at vi blir spart for lignende, men det er like farlig om vi her i landet sovner til på de resultater vi alt har. Igjennom studie-

sirkler og skolering må vi ruste oss. Emnevalget og innledere kan hver enkelt være med å bestemme, vi skal forsøke å skaffe det mest interessante. Det kurset som vi nå setter i gang på Harestua fra den 1. til 3. november er en prøve. Etter hvert skal vi så bygge ut opplysningsvirksomheten. Vi redegjorde i forrige nr. for emner og planer for kurset, men det er selvsagt adgang til å forandre dette hvis flertallet ønsker det. I det hele tatt har vi satt i gang kurset for å klarlegge og diskutere.

Vi regner med at interessen for foreningen samtidig skal vokse.

Det er ikke bare skammelig, men forkastelig at en liten prosent av foreningens medlemmer stadig skal ta viktige avgjørelser og bestemme våre standpunkter. Større aktivitet fra hvert enkelt medlem er derfor nødvendig. I verkstedene er det nå begynt en masse nye og unge folk. Det kan ikke være mulig at *alle* disse regner seg for å være fullt utrustet med kunnskaper om alt i fagbevegelsen. Heller ikke kan jeg tenke at disse unge vil stille seg utenfor. Hvis det er tilfelle kan vi like godt pakke sammen.

Vi starter som nevnt oppe på Harestua. Den som vil komme i betraktning må nå melde seg. Fristen er satt til 15. oktober. Blir ikke kurset fulltegnet er det en mulighet for å melde seg senere, men det er greiest for oss om vi på et så tidlig tidspunkt som mulig har oversikt over deltakerantallet, av hensyn til mat o. l. R. S.

**Er
lakenene
utslitt ?**

Vi har nå et parti lakenlerret av meget god kvalitet som egner seg utmerket til fornye se av disse.

140 cm. bred
75 " "
65 " "

Prisen er meget rimelig.

ØSTBANENES FORBRUKSFØRENING - Skotøyavd.

Alltid et åpent øre og øye.

Intervju med overingeniør E. SMITH, Bispegt. 12, Oslo.

— Hvorledes var det for Dem å komme tilbake til Deres gamle arbeidsplass her i verkstedet, Bispegt. 12?

— Det var en stor glede for meg da jeg en dag i midten av mars måned i år på ny sto her i verkstedet igjen på min gamle arbeidsplass og fikk hilse på alle sammen. Mange av de gamle kjente ansikter var riktignok borte og mange nye var kommet til.

Imidlertid har det gledet meg meget i disse måneder som nå er gått å se det lyse, gode humør blant alle sammen og den interesse alle har vist i sitt arbeid med å greie opp i *materiellparken* og få skikk på den. Det er jo et arbeid som vil ta tid, men slik som forholdene nå ligger an skal det nok gå, og kanskje gå raskere enn en hadde tenkt seg.

— Hvorledes stiller overingeniøren seg til spørsmålet om samarbeid i saker som angår verkstedarbeidernes hygieniske og praktiske interesser, boligforhold etc., og med hensyn til driftsmessige hensyn vedrørende verksteddriften?

— Hertil vil jeg svare til det første spørsmål at jeg alltid har et åpent øre og øye for behovene etter som de melder seg, og et steg er allerede tatt i og med at vi har fått anledning til å utbygge et bad her ved anlegget. Dessverre har det gått litt tregt med approberingen av planene fra myndighetens side så arbeidet ennå ikke har kommet i full gang, men vi håper på at spørsmålene kan løses i de nærmeste dager, så full kraft kan settes på byggearbeidet.

Som forholdene ligger an her nå, med spørs-

målet om Østbanestasjonens utvidelse og ombygging og sammenknyttingen med Vestbanen og i denne forbindelse fjernelsen av verkstedene så vel i Bispegt. 12 som Oslogt. 3 fra Oslo Østbanestasjons område, vil jeg ta opp spørsmålet om innkjøp av et større areal for boligbygging i områdene omkring det nye verkstedsanlegg. Dette spørsmål bør etter mitt syn Statsbanene løse ved innkjøp av en, helst flere eiendommer, iverksette konkurransen om reguleringsplan og når denne er vedtatt bygge ut veier, vann- og kloakkledning og stille tomter til disposisjon enten til de enkelte arbeidere eller til sammenlutning av flere arbeidere.

Dette spørsmål anser jeg så viktig at det må søkes løst snarest.

For øvrig vil jeg ha bemerket at det i forbindelse med forslag om reparasjonslokaler for Lokomotivstallen i Loengdalen er foreslått bygd 3 etasjer på lagerbygning for innredning av hybelleiligheter.

Med hensyn til arbeid i den daglige driften, så er det en selvfølge og klart at jeg der vil ha et åpent øre og øre for alle forslag fra arbeidernes side som kan komme driften til gode og lette oss i operasjonen av materiellet så det kan gå så hurtig som mulig. Jeg vil ha bemerket at arbeidsgleden for den enkelte vinnes kun ved full innsats av den enkelte, alt etter evner og kunnskaper i alle stillinger, til og med den høyeste.

Jeg takker overingeniøren for intervjuet, og Deres første bidrag til Verksted-Arbeider'n.

A. Taije.

Akkord-forhandlingene.

Vi er nå ferdige med det vesentlige av akkordforhandlingene, og stort sett er vel alle fornøyd. Det jeg her vil komme inn på er det store arbeid som er utført av alle akkordutvalg og -råd ved utarbeidelse av akkordlister og akkordpriser. Det er fra disse medlemmer vist en arbeidsvilje som bør stå som eksempel for samtlige medlemmer, alle medlemmer bør vise samme interesse for de saker som behandles i foreningen.

Under forhandlingene ble mange spørsmål stilt fra verkstedledelsen om arbeidet og dets utførelse. Det var da interessant å høre på den greie måten svarene ble gitt, og begrunnelsen hvorfor prisene måtte være som de var oppsatt.

Det er på svarene ledelsen kan bedømme mannen og hans kjennskap til faget. Men en ting skal vi også være oppmerksomme på, det var verkstedledelsens gode vilje til å komme fram til en rimelig akkordordning, samt det syn som ble gitt til kjenne under forhandlingene, hvor verkstedledelsen regnet seg for å være i samme båt som oss. Vi må heller ikke glemme det gjensidige forhold med hensyn til priser. Er en akkord for dårlig er ledelsen villige til å legge på den, men er akkordprisen for høy skal vi si fra det, og få regulert akkorden så den gir 50 pst. fortjeneste ved jevnt arbeid. Vi vedtok akkorden for å være med å gjenreise landet, ikke bare for å få en høyere lønn.

Med disse bemerkninger vil jeg takke dere alle sammen for velgjort arbeid. Arne Olsen.

Personalia.

Avgang fra jernbanen.

Den 3. oktober fratrådte maskinarbeider Hans Martinsen Jernbanens tjeneste.

Martinsen er født den 3. februar 1886 og begynte ved Jernbanens Verksted i Oslogt. 3 i 1909. Han har således virket på denne arbeidsplass i 37 år. I alle disse år har Martinsen skjøttet sitt arbeid med en usvikelig interesse, så vel for lokomotivene som han daglig drev med, som med alt som vedrørte Jernbanens drift for øvrig. Det er så at Jernbanens Verksteder har ord på seg for å gjøre godt arbeid, samvittighetsfullt og fagmessig utført, det er slike folk som Martinsen som har vært med på å holde den høye standard oppe med sin arbeidsiver og pliktoppfyllenhet.

Martinsen har vært organisert i Statsbanenes Verkstedarbeiderforening i alle de år han har vært ved Jernbanen, og har også erkjentlighetsmerket for 25 års ubrutt medlemskap. Han har av sine arbeidskamerater vært valgt til forskjellige tillitsverv som han har skjøttet på en samvittighetsfull og verdig måte. På arbeidsplassen var Martinsen i godt humør, hyggelig og hjelpsom og oppførte seg bestandig som en god arbeidskamerat.

Martinsen er i privatlivet først og fremst en hjemmets mann, men som hobbyer ved siden av har han å dra ut på fjorden i sin motorbåt og fiske om sommeren og høsten, og ellers gå spaserter i Østmarka. Vi, dine arbeidskamerater ønsker deg, når du nå får mer tid og høve til å dyrke interesser, all lykke med dette og ønsker deg alt godt framover og takker for godt samarbeid i alle år.

A. A.

*

Snekker Sigurd Kristiansen ved Hovedbanens Verksted i Oslo fyller 65 år 15. oktober førstk., og fratrer denne dag sin stilling ved N. S. B. Kristiansen som er født i V. Aker arbeidet etter endt læretid en del år i Oslo, var så en tur i Amerika, hvor han fortsatte i snekkeryrket. Han brakte ved sin tilbakekomst til Norge med seg mange impulser om arbeidsforhold og framgangsmåter i den nye verden.

Kristiansen var så en kort tid knyttet til Kjeller Flyfabrikk som dengang hadde sitt verksted på Majorstua.

Til Jernbanen kom Kristiansen i 1914, idet han den 3. mars nevnte år begynte ved Hovedbanens Verksted i Oslo.

Når snekker Kristiansen nå forlater Jernbanens tjeneste kan han se tilbake på en lang og fortjenstfull arbeidsdag. Som den dyktige fagmann han er satte han alltid sin ære i å levere

Arbeidernes
Bok- og Papirhandel A.s
Youngsgata 13, Oslo

godt og solid arbeid, for ham var kun det beste godt nok.

Kristiansen har i alle år vært medlem av Verkstedarbeiderforeningen, og ellers på alle måter vært en usedvanlig hyggelig og grei arbeidskamerat. Han er en av de få mennesker som ser sin glede i å gjøre andre en tjeneste, vi hans nærmeste arbeidskamerater har mange beviser på hans velvilje og hjelpsomhet i så måte.

Som alle gode nordmenn fulgte Kristiansen levende og interessert med i alle krigshandlinger under okkupasjonen. Han tvilte aldri på seiren som en dag ville komme, og han var i strålende humør når han om morgenen kom til snekkerverkstedet med nyheter om de siste vellykte sabotasjehandlinger.

Når snekker Kristiansen nå går over i pensjonistenes rekke, vil vi hans arbeidskamerater takke ham for behagelig samvær og godt samarbeid i disse svunne år, ledsaget av våre beste ønsker for ham i årene som kommer. C. B.

*

Maskinarbeider Hjalmar Jakobsen fratrer den 29. oktober sin stilling i Oslogt. 3. Han er født i Tønsberg den 29. oktober 1881. I ham mister Jernbanen på nytt en fagmann. Ordensmann, punktlig om morgenen, alltid i den samme rute fra kl. 6.30 til kl. 16.

Jakobsen begynte i «Hovedbanen» den 13. august 1915. Før den tid var han bl. a. til sjøs i 13 år. I små hvilestunder kan en få høre beretninger fra sjølivet. Jakobsen kan kunsten å gjøre det interessant. «Jeg skulle gjerne ta en tur ut igjen,» sier Jakobsen. Og hvis det er en båt av den type han har kjørt, kan han sikkert gjøre tjeneste som 1. maskinist ennå i mange år.

I flere år var det Jakobsen en måtte henvende seg til om en skulle ha spesielle fastnøkler. Han hadde et stort utvalg og holdt alltid sine skap i orden.

Jakobsen tok seg godt av de yngre. Rettledende, hyggelig og hjelpsom var han. Når Jakobsen nå trekker seg tilbake ønsker vi alle ham alt godt i framtiden og takker for kameratskapet og samarbeidet i alle år.

R. S.

Dødsfall.

Snekker Alfred Wennevold, Bispegt. 12, avgikk plutselig ved døden av hjertelammelse den 12 september. Han ble bisatt i Det Gamle Krematorium onsdag den 18. september under megen stor deltagelse. Krematoriet var fylt av et veld av kranser og blomster..

Statsbanenes Verkstedarbeiderforening var møtt fram med florumvunnen fane. Der ble nedlagt krans fra Verkstedforeningen ved formannen, Arne Olsen. Fra kolleger i godsvognsnekkeriet ved Harald Engen.

Da Wennevold var en meget interessert friluftsmann hadde han skaffet seg gode kameras som var sammen med ham på sjøen, i skogen og på fjellet. Snekker Sigurd Westby la ned krans fra disse kamerater og holdt en vakker tale. Han sa bl. a.: Vi vil minnes Wennevold for alltid, og takker ham for alt. Vi lyser fred over hans minne.

Der var også krans fra Norges Statsbaner, Oslo distrikt. Marskalker var Sigurd Westby og Einar Andersen.

Smånotiser.

Vi har mottatt en masse klager over at der blir tilsvinet med uanstendig håndskrift på veggene i W. C., Bispegt. 12.

Spørsmålet er hva der kan gjøres for å få slutt på dette. Vi henstiller til de respektive gruppeformenn å ta dette forhold opp til diskusjon på gruppemøter, og fatte en beslutning og send inn et forslag til styret i Verkstedforeningen.

Vi foreslår med en gang, at vedkommende som sviner til på denne måten, burde jages ut fra verkstedet, hvis han kan pågripes.

Fagforeningen arbeider for å få pene og ordnede forhold på arbeidsplassen, så skal en uforstandig, eller verkstedarbeidere som mangler oppdragelse, ødelegge for oss. Vi må stanse dette svineriet og pusse opp W. C.

Bedriftsskole.

Store private firmaer har nå allerede i full gang noe som heter bedriftsskoler. Ja, det er i grunnen ikke det at Jernbanen skal være sist alltid, men at det liksom er fjernt for Jernbanen å tenke at det her mer enn noe annet sted burde opprettes en slik skole. Her blir en jo utlært jernbanemann. Det skulle heller ikke mangle lærere. Her har en sikkert mange førsteklases ingeniører som ville ta en slik oppgave sammen med gamle rutinerte fagarbeidere. Alle de fordeler en slik skole byr på vil sikkert være rentebærende i lengden.

Får vi «5-oringen» snart?

Det er slik, vi går og «lurer» og venter. Penga kommer nok en dag. Kanskje til jul! Da kan vi kalle det julegratiale. Det gjentar seg stadig, vi venter lenge og vel når vi skal ha tillegg. Er det trekk, enten det er skatt eller andre ting, da går det punktlig.

En forarget.

«Harestua-kurset».

Det blir en liten forandring på dagsordenen den siste dag. Vi har fått Harriet Bog fra A.O.F. til å forelese om Norsk næringsliv. Hun er spesialist på dette område og skulle dermed gjøre programmet enda mer interessant.

Tillismennene våre.

Fanebærere, Bispegt.: Reidar Andersen, Rolf Ask.

Oslogt.: John Lund, Odvar Guldberg.

Grorud: Peder Olsen, Th. Tørholen.

Fanevakter, Bispegt.: L. Gudim, Arne Paulsen.

Oslogt.: A. Davidsen, J. Engstrøm.

Grorud: D. Frøishaug, B. Falstad.

Valgkomité: Kolbjørn Kristiansen, Einar Johansen, Håkon Karlsen, Adolf Fjeld, Ingvar Bunes og Finn Bratlie.

Bedriftsbespisningskomité: Formann snekker Knut Muggeby, Oslogt., maskinarbeider John C. Nilsen, Grorud, vognreparatør Tidemann Skansen, Snøggtohallen, elektriker Odvar Langjord, Bispegt., kjelesmed Ø. Torkilsen, Lodalen.

Den 29. oktober åpner distriktsorganisasjonens opplysningskomité med sin første sammenkomst i Samfunnshuset. Det blir tale av generaldirektøren og underholdning av Drammens Musikkforening og Teatergruppe.

Distriktsorganisasjonens kveldsskole begynner den 25. oktober. Plan kan en få ved å vende seg til opplysningskomiteen.

Neste nummer kommer i november.

Hver morgen

Arbeiderbladet

og så til arbeidet!

VERKSTED-ARBEIDER'N

HUSORGAN FOR VERKSTEDARBEIDERNE I OSLO DISTRIKT AV N.S.B

Nr. 3-4

Utgiver:
Statsbanenes
verkstedarbeiderforening

Nov.-Des. 1946

Redaksjon:
Opplysningskomiteen

Årgang 1

Lønna og tilleggene

er dagens samtaleemne. Stadig kommer en i kontakt med folk som gjerne vil «snakke» litt med dem som sitter på pengene våre. Det er nå gått lang tid siden avtalen ble vedtatt i Stortinget. Det skjedde torsdag 17. oktober. Er det av sparehensyn eller er det for mange kontorer som skal behandle avtalene? Hver dag forreter disse pengene seg. For å ta et sannsynlig tall, for eks. 20 mill. kroner, det gir 50 000 kroner pr. mnd. i rente etter 3 pst. Penger som i realiteten tilhører oss.

I samtale med Arne Olsen, fortalte han at saken var etterlyst og at kontorene skulle sette full fart på, når de bare fikk beskjed om å regne ut osv. — —

Ja, vi venter like mye alle mann. I mellomtiden diskuteres «5ørestillegget» og indeksreguleringen. Det hersker visst alltid en del uklarhet etter tariffrevisjonen.

Først er det 6 års regulativet. Det er gitt, alle når «toppen» i sin klasse etter 6 år. (Læreguttene mener seg tross alt en del forurettet. De har jo først 5 år i lære osv. Dette blir kanskje en sak som må tas opp igjen. Helt rettferdig er det vel ikke.)

Så har vi «5ørestillegget». For oss utgjør

dette kr. 450.00 i tillegg pr. år. Fordelt i 3 portsjoner à kr. 150.00. Dette tillegg har vært diskutert mye. Er det et dyrtidstillegg eller et reallønnsstillegg. En kan vel si at det er begge deler. I avtalen står: «Det nåværende krisetillegg forhøyes med kr. 450.00 årlig. Forhøyelsen regnes med kr. 150.00 årlig fra 1. september 1946 med ytterligere kr. 150.00 årlig fra 1. mars 1947 og ytterligere kr. 150.00 årlig fra 1. september 1947.» Derav kan en slutte at tillegget er en forhøyelse av dyrtidstillegget og ikke av grunnlønnen.

Men så lenge prisindeksen holdes blir dette tillegg som i formen er et krisetillegg en direkte heving av vår reallønn. De kr. 150.00 vi fikk fra 1. september (eller skulle ha fått) opprettholder sin daværende kjøpeverdi, uansett senere prisendringer. Derfor er det til en viss grad riktig å si at dette tillegg er et reallønnsstillegg. Det samme gjelder de to kommende tillegg à kr. 150.00.

Dernest har vi regulering av dyrtidstillegget i grunnlønnen fra 1. juli 1947. Det heter her at vi skal ha et beløp på kr. 800.00 + 50 pst. av det resterende reguleringstillegg for den enkelte tjenestemann inn i grunnlønnen. (Dette

(Forts. s. 5.)

BESØK

Sambunds
KAFEEN
Torggata 17

Oslos største og mest moderne avholdskafe. Musikk middag og aften. Selskapslokaler. — Tlf. 25493

*Alle medlemmer
ønskes herved*

*God jul
og et Godt nyttår*

Styret

Borgerkrig i SPANIA?

Det ligger ikke lenger tilbake enn at vi alle sammen husker det. Vi hadde vanskelig for å tro at det var sant det som ble skrevet om Spania dengang. Mange fulgte oppfordringen om å melde seg frivillig og dro dit ned.

Vi som satt igjen hjemme, fulgte de mennene som hørte nødretet med hver fiber av kroppen. Vi ser dem så tydelig for oss. Disse som valgte livet i granathullene framfor å sitte lunt og trygt hjemme. Men disse frihetens forkjempere fikk ikke mange nok med seg. De «kloke», forsiktige og de som hadde penger å tenke på — spekulanten — «forretningsmannen» — var ikke ikke interessert i et «rødt» Spania. De foretrakk å ta det med ro og tjene penger, da som alltid.

Tenker vi etter, må vi alle innrømme at vi ikke var helt klar over hva nazisme og terror betydde. I dag bør vi iallfall vite det, og gjøre vårt til at Spania kan bli fritt igjen.

Det er klart at vi ikke har muligheter for å gjøre noe alene, men vi bør «trykke» på gjennom fagbevegelsen, slik at Regjeringen følger den linje de nå har slått inn på, nemlig å gå foran i kampen for at det kan bli en internasjonal aksjon til fordel for det spanske folket.

Vi skal nå velge en Spaniakomite i foreningen. Det bør være en æressak å støtte alt denne komité foreslår. Gjelder det å kjøpe en «Spaniånål» til 50 øre, må ingen riste på hodet eller svare nei. Vi har Quisling og tyskerne i frisk erindring. Et lite økonomisk bidrag fra hver enkelt av oss vil i hvert fall være en moralsk støtte til de spanske frihetskjemperne.

Idet avisa går i trykken erfarer vi at følgende er valgt til Spaniakomite i foreningen vår:

Bj. Sundby og Erling Rygge, Grorud. Johan Hedemann og Sverre Nilsen, Bispegt. 12. Erik Andersen, Lodalen og Th. Paulsen, Oslogt. 3.

Distriktsorganisasjonen danner BOLIGLAG

Fredag den 22. november hadde distriktsorganisasjonen igjen sammenkalt til møte i Oslogt. 3, for å søke å danne et boliglag. Det var møtt fram ca. 100 personer da møtet ble åpnet av Sigv. Andresen. Han redegjorde for det distriktsorganisasjonen hadde gjort og klarla for møtet de oppgaver boliglaget selv i første rekke må løse. Han sa bl. a. at bebyggelsen for oss vesentlig må bli i Aker. Det er derfor Aker Bolig- og Sparelag (Abos) vi må søke forbindelse med. Der får vi all den støtte vi foreløpig behøver — juridisk og arkitektmessig. Det hele blir for vårt vedkommende et økonomisk spørsmål. Statstjenestemennene må nå dele kår med andre og kan ikke regne med at Staten skal bygge for dem. Men vi må kunne forlange den samme støtte som arbeidere og funksjonærer i private firmaer. Jernbanen har en del tomter. En kan dessuten regne med at jernbanen vil yte bistand ved opparbeidelse av vei, vann og kloakk.

Av hensyn til materialvansker og for øvrig for å få flest mulig leiligheter ferdig hurtigst mulig, må en i første rekke bygge fellesbygget enten i blokker eller i rekker. Senere vil det selvsagt bli adgang til å bygge enmannsboliger. Etter hvert som husene blir ferdig vil de som har meldt seg inn bli tildelt hus etter ansiennitet. Vi står fritt overfor kommunen, fordi vi bygger på egne tomter.

Betingelsen for å bli medlem er at en melder

seg inn og betaler kr. 25.00. Dette innskudd blir stående som andel i boligselskapet. Pengene kan en få tilbake hvis en melder seg ut av laget igjen.

Ved undersøkelser blant tjenestemenn i distriktet viser det seg at 808 familier er helt uten hus. Dessuten er 100 enslige uten skikkelig bolig. Dette er sikre tall. Men det er like sikkert

ER BARE

lønnstillegg nok?

Gjennom hele arbeidsfolkets kamp for bedre levevilkår har mottoet alltid vært «Høiere lønn». Få eller ingen har resonert som så:

«Det er ikke lønninga vi lever av, men hva vi får for den».

Gjennom krigens tid ble vi stanset i vårt virke med å yde våre kunder den nødvendige servis, men i dag er vi på marsj igjen.

Varesituasjon er framleis mangelfull i forhold til før krigen, men det går da framover.

Alle våre kjøreruter, såvel i Oslo som Oslo omegn er igjen i full gjenge. Vi kan i dag, i troskap til vår tradisjonsrike fortid med god samvittighet si: «Full valuta for lønninga, får De ved å gjøre vareinnkjøpene her.

*Spar penger,
bli forbrukskunde.*

Østbanernes Forbruksforening

Kolonial. Kjøtt og fisk. Skotsøi.
Tlf. 80 580, 81 155, 80 705, 81 585.

S. TH. LARSEN

Munkegaten 4

Vogtsgaten 39

Premier og Presanger i sølv.

Grupperapport.

Dette er «små klipp» fra gruppe 3's rapport på Harestua.

Etter mye strev kom vi endelig fram til «Friland». Her tok opplysningskomiteen i mot oss med dekket bord. Det var stor begeistring.

Trana talte innledningsvis om fagorganisasjonens oppbygging og historie. Han nevnte pioneren Marcus Thrane og hans organisering av arbeiderne som etter få år ble en kjempeorganisasjon. Men borgerskapet og reaksjonen var så sterk at hele organisasjonen ble slått ned. Mange fikk fengselsstraff. Men makthaverne greide da som nå, ikke å slå samholdstanken ut av folket. Organisasjonstanken vokste fram. Og her ved oppsto «Arbeidsmannsforbundet».

Stasjonsmester E. Andresen var med og fremmet arbeidet for å danne et jernbaneforbund. Til å begynne med hadde jernbaneforbundet 11 foreninger med i alt 1 252 medlemmer. —

I 20-årene ble det større tyngde i organisasjonsarbeidet.

I 1933 fikk vi forhandlingsretten lovfestet. Noe av det viktigste som er skjedd innenfor arbeiderbevegelsen. I dag er alle jernbanefolk organisert, det er 76 foreninger med i alt ca. 18 —19 000 medlemmer.

Forbundet står tilsluttet internasjonale organisasjoner. Taleren framholdt at forbundet

mange flere som gjerne vil ha noe bedre enn det de har.

Etter at Sigv. Andresen hadde innledet ble ordet gitt fritt. Samtlige som hadde ordet uttalte seg for å danne boliglag.

Følgende ble så valgt som arbeidsutvalg:

Oppsynsmann Hansen (formann), overkonduktør Otto F. Hansen, jernbaneekspeditør Fr. Fredriksen, fyrbøter Bj. Hovde, verkstedarbeider Normann Olsen, skiftekonduktør Reidar Andresen.

Interesserte kan henvende seg til Normann Olsen, Grorud, som er vår mann i komiteen.

R. S.

måtte ha alle saker igjennom de riktige instanser. Først foreningen — distriktsorganisasjonen og så fram til forbundet. Til slutt understreket han betydningen av at medlemmene møtte fram på møtene og deltok i organisasjonsarbeidet.

Gruppe 3 besto av Bj. Sundbye, Erling Rygge og Rønning.

„Harestua-kurset.”

Verkstedforeningens studiekurs på «Friland» i Bededagshelgen hadde samlet 24 deltakere. Kurset var interessant og alle sammen var enige om at et slikt kurs måtte vi ha hvert år. Arrangementet gikk helt etter programmet.

M. Trana — forbundets formann — var kurssets hovedtaler. Først redegjorde han for arbeiderbevegelsens utvikling fra Thraniterrørsla og oppover. Dernest foreleste han om: «Jernbaneforbundets historie og oppbygging» — «Lønnspolitikken i dag» — «Aktuelle oppgaver framover».

Harriet Bog gjorde stor lykke med sin redegjørelse om norsk næringsliv, som ble illustrert med en masse statistiske opplysninger.

Erling Kiil holdt foredrag om bedriftsutvalgene. Han delte foredraget sitt i to avdelinger. Det første var av historisk art. Det andre belyste bedriftsrådene, oppbyggingen og oppgavene.

Sigv. Andresen ga i sitt første foredrag en historisk framstilling om hvordan Østbanernes Forbruksforening var blitt til og redegjorde for stillingen i dag. — (Her har de yngre i verkstedet en stor arv å føre videre. En foryngelse i medlemstallet er påkrevd.) «Administrasjon og betydningen av å ha representanter på ulike steder», var det andre emne Sigv. Andresen foreleste om. I dette foredrag kom han inn på hele administrasjonsapparatet og dets innviklede oppbygging. Videre nevnte han spesielle tilfelle der det har vært viktig å ha representanter fra personalet.

Asbj. Andersen og Arne Olsen holdt hvert sitt kåseri om praktisk organisasjonsarbeid, A. A. om sekretærens arbeid og A. O. om formannens arbeid.

Til avslutning søndag brukte vi den siste time til å diskutere nytten av et sådant studiekurs. Alle var som før nevnt innstilt på at det måtte gjentas.

Mange vil kanskje tvile når de hører at peise-stua ble brukt til forelesninger fra kl. 9.30 til 24 fredag (med avbrekk bare i den tiden vi spiste). Lørdag ble litt mer lødig. Da hadde vi forelesning fra kl. 9.30 til 17. Fra kl. 20.30 hadde vi festmøte, men også da var Kiil i ilden den

første halvtime. Utover kvelden var det lek og moro. A. Taije hadde for anledningen fått med seg Tor og gjorde stor lykke i en improvisert sketsj. Søndag arbeidet vi fra kl. 9.30 til 15, deretter var det høytidelig avslutning med taler og sang.

I det hele kan det sikkert sies at alle var fornøyd med kurset. Maten, for ikke å glemme den, ble kokt og servert av to flinke fruer på stedet.

Kurssets gjest, fru Trana, sa ved avslutningen at kurset burde ha vært åpnet for kvinner også. Hun mente at en kvinne («jernbanefrue») burde være like interessert i hvordan samfunnet og organisasjonene arbeider som en mann.

Det er sikkert noe i dette, vi får se til neste år. Det beror jo på så mye. Sikkert er det i hvert fall at foreningen har og får stor nytte av de penger den legger bort i slike kurser.

R. S.

Kooperativ byggevirkksomhet.

Distriktsorganisasjonen hadde onsdag den 10. oktober sammenkalt til stort boligmøte. Frammøtet var dårlig og det verste var at ungdommen manglet. Sekretær Knut Eidsvold ga først en oversikt over mulighetene for oss jernbanefolk til å danne kooperative byggelag. Sigv. Andresen redegjorde for hva jernbanen hadde gjort for å løse boligspørsmålet. Han nevnte at det var gode muligheter for oss når det gjaldt tomter. Jernbanen kan kanskje skaffe tomter i nærheten av Oslo, enten til leie eller salg. Det som er spørsmålet nå, er om jernbanefolkene selv vil gå inn for å løse saken. Da må en kunne vente at interessen for et lignende møte blir større. Vi må gå inn for å danne boliglag, og disse må igjen melde seg inn i O.B.O.S. eller Aker B.O.S. som vil ordne alt inntil bygget står ferdig. Materialvanskene er store, men ellers er det lyse utsikter, hvis vi selv gjør noe. I Statens Husbank kan vi gjøre regning med den samme støtte som andre boliglag. Det er sikkert riktig at vi arbeider i retning av kooperativ byggevirkksomhet. Jernbanens hovedstyre har gjort velmente forsøk, men det er tryggest i lengden for oss arbeidsfolk å gå inn for fellesbyggingen i form av boliglag.

Det er f. eks. mange som ergrer seg over et av de siste oppslag i verkstedet. «Stortinget har gitt jernbanen tillatelse til å sette opp 2 tomannsboliger. Hver med to leiligheter å 4 værelser og kjøkken, bad, w. c. og div. Samlet blir hver leilighet på ca. 120 kvm. og med en leie på 150 kroner pr. måned.»

Det er vel ikke tvil om hvem disse leiligheter er beregnet for. Nei, vi må ta oss av bygginga selv. Da slipper vi også å se at leiligheter blir fordelt etter rang og stilling.

R. S.

Litt om verkstedforholdene i Bispegt.

Før forandringen av verkstedet i Bispegt. 12, var plassen noenlunde likt fordelt på de enkelte avdelinger. En avdeling som den gang hadde dårlig verkstedplass var de snekkere som arbeidet ute på tomten. De hadde som regel en vognplass i snekkerverkstedet. Den plassen dekket ikke behovet for vognplass under tak i vintertiden dengang, og da var det en 6—8 mann som hadde dette arbeid. Nå er avdelingen på 24 mann og den plassen de hadde i snekkerverkstedet har de nå ikke mer, alt er opptatt av vogner som står for heloppussing. I sommer har det gått med reparasjon ute, men nå når vinteren står for døren må det skaffes plass til denne avdeling.

Dessuten er det mange andre arbeidere som er avhengig av plass, så som vaskere, støvsugere, låsesmeder og flere. De små reparasjoner som disse arbeidere utfører er steget i sterk grad under og etter krigen, så får de ingen plass å arbeide, må vognene bli stående. Det må nå bli slutt med at disse arbeider ute i allslags vær, det er helsenedbrytende å arbeide under de forhold som nå er.

De avdelinger som nå er forfordelt med hensyn til verkstedplass er i første rekke revisjon av kortvogner, de hadde før et verksted «Borgen», nå har de tø til, nemlig «Bedehuset» og en avdeling i maskinverkstedet. Revisjon av personvogner har også fått et bra tilskudd, fra 2 spor til nå 5 spor, pluss kjellerverkstedet som har hovedrevisjon av boggitraller. Malerverkstedet er også utvidet, fra 5 vognplasser til 10 vognplasser.

Jeg er klar over at en del kortvogner står og venter på tur for å bli revidert, men skal ikke det andre arbeide også utføres? For personvogner ser det i dag ikke ut for å være behov for all verkstedplassen, kunne en ikke da revidere kortvogner i Løftehuset og la de avdelinger som ikke har verkstedplass få noe av den andre plassen som da ble ledig. Det forekommer meg at ledelsen har glemt det innvendige og utvendige arbeide på vognene, men en må vel kunne si at arbeidet på vognkassen er like viktig som arbeidet på understell og traller.

Hvis vi skal få arbeidet til å gå unna og fart i gjenreisningen av materiellet ved jernbanen, bør plassen fordeles så alt glir, ikke bare de enkelte avdelinger. Men kanskje det er planer og andre ting som gjør at det i dag ser litt uryddig ut, som det ikke er godt for en verkstedarbeider å kjenne, så det er kanskje vanskelig å uttale seg. Men riktig ser det ikke ut til å være.

Verkstedarbeider, Bispegt.

Arbeidernes
Bok- og Papirhandel A.s
Youngsgata 13, Oslo

Har Fabrikktilsynet noe å si?

Fabrikktilsynet har gått sin runde i verkstedet, Grorud, første gang i 1943 så om igjen i 1946 med de samme anmerkninger, omlegning av golvet i garderoben, mangelfull trekkanordning i flere avdelinger. Vi kan med skriften si: det er likedann i dag. Klagene er innsendt til herr maskinsjefen og hva er resultatet, jo null.

Med de gode resultater av mere produksjon som kan spores i vår avdeling skulle det være rimelig å tenke for administrasjonen at dette må bevares. Dette gjøres i første rekke på den måten at arbeidsstokken trives på arbeidsplassen. Altså hånd i hånd om forbedringene.

Klubbformann

Telefonkiosk i verkstedet.

Verkstedsarbeider'n er blitt anmodet om å be verkstedets administrasjon om at det blir satt opp en telefonkiosk inne på verkstedets område.

I mange nødvendige tilfeller blir en ofte avhengig av å måtte gå ut i byen for å ringe, slik at en blir nødt til å ta fri fra arbeidet.

Vi sender anmodningen videre til rette vedkommende.

LØNNA OG TILLEGGENE — fortsatt fra s. 1.

medfører at vi får pensjonstrekk av disse penger og er derfor på en måte et lite avslag.)

For den halvautomatiske indeksregulering i industrien gjelder: Etter at indeksen ved et bestemt tidspunkt har steget eller sunket med 5 poeng eller mer skjer reguleringen. Indeksen pr. 15. juli 1945 var 155.8, den siste pr. 15. august 1946 — 160.2. Betingelsen var altså ikke til stede. Regulering kan nå først finne sted fra 1. mars 1947 på basis av indekstallet pr. 15. februar 1947 sammenliknet med indekstallet pr. 15. juli 1945. Dette vil si 155.8. Skulle indeksen 15. februar stige til pr. eks. 163.8, skal regulering skje etter differansen 163.8 — 155.8 = 8 poeng. (Det tilsvarer 12 øre pr. time, fordi det gis 1.5 øre pr. poeng.)

Denne indeksregulering vil om den blir aktuell selvsagt ha innflytelse også på våre dyrtidstillegg.

Uveirsskuret ved Nyland stoppested.

Klubbstyret ved verkstedet Grorud har gjennom sin organisasjon og sine nærmeste sjefer flere ganger mosjonert planen om å bygge et uveirsskur på Nyland stoppested. Saken er fremmet av verkstedsbestyreren men vi er fremdeles henvist til guds frie natur i all slags veir.

Hva er meningen? Tyskerne bygde iallfall et rottreir i sin tid, som står der ennå til skam og skjensel for N.S.B.

Vi henstiller nå til rette vedkommende å ta seg av saken, for det er alvor i våre rimelige krav.
Klubbformann.

Til verkstedledelsen.

Jernbanen skal nå sende ingeniører til blant annet Schweits og U. S. A., for å studere og praktisere ved de derværende store moderne jernbaneverksteder. Dette er et ledd i gjenreisningen, for at vi skal kunne følge med i utviklingen, og ikke bli et tilbakeleggende land med mangelfulle kommunikasjoner. Dette er derfor et tiltak som jernbanen sikkert får meget igjen for, da våre ingeniører på denne måte får del i de erfaringer som disse verksteder er oppbygd og ledet etter.

Men ville det ikke også være en tanke å sende verkstedsarbeidere ut for å lære. Det behøvede ikke å være så langt avgårde som til andre verdensdeler, men f. eks. til Sverige og Danmark, hvor vi sikkert har meget å lære og hvorfra vi vil ta med oss mange nye impulser hjem. Det kunne vel også fra jernbanens side forsøkes gjennomført som en utveksling landene imellom, for vi har jo også noe å vise fram og å lære bort, på tross av at svensker og dansker nok står på et høyere nivå.

Ja, dette var et forslag til ledelsen fra verkstedsarbeider i Oslogt. 3.
A. A.

Mot fram og hylld jubilantene.

Fredag 6. desember kl. 19.30 i Samfundshusets festsal, Torggt. 17, Oslo, skal vår forening holde en festlig aften for å tildele de av våre medlemmer som har 25 års ubrutt medlemskap i Statsbanernes Verkstedarbeiderforening et erkjentlighetsmerke.

Aftenes program byr på sang av fagforeningenes sangforening. Dette kor som er et elitekor av organiserte arbeidere, har som alltid velvillig stilt seg til disposisjon for oss.

Sekretæren i Norsk Jernbaneforbund, Erling

Kiil som til daglig har verkstedsfolkens saker i forbundet vil holde talen for jublantene.

Så blir det bevertning, kaffe og smørbrød fra Samfundshusets velrenomerte kafe. Klubformannen på «Grorud», Paul Jahren har diktet en sang som blir kveldens allsang. Så blir det musikk og svingom.

Ta med deg kona eller forloveden og tilbring en hyggelig kveld blandt arbeidskamerater.

Styret.

7de novembermøtet.

Arbeiderne og funksjonærene i lokomotivremissen i Lodalen, samledes til møte kl. 12 i spisesalen, for i middagspausen å feire Sovjet-Unionens 29-årsdag. Spisesalen som var pyntet med et norsk og to sovjet-flagg, var fullt besatt av arbeidere ca. 150 mann, da møtet ble åpnet og lokomotivfører Johs. Larsen spilte «Sangen til Moskva» på trekspill. Deretter holdt lokomotivfører J. Ring en tale om Sovjet-Unionens utvikling fra 7. november 1917. Han omtalte mange av de vanskeligheter som den nye demokratiske folkerepublikk måtte overvinne i mellomkrigsperioden, og den heltmodige innsats som den Røde arme og hele folket gjorde under den siste krig. Denne store innsats fra den Røde arme hadde en avgjørende betydning for at Norge igjen ble befridd for det tyske nazibarbari.

Følgende uttalelse ble vedtatt med kraftig applaus etter talen:

Til Sovjet-Unionens arbeidere og bønder.

«Arbeidere og funksjonærer i lokomotivremissen, Lodalen, Oslo, sender Dere sin broderlige hilsen og hyldest på 29-årsdagen for Sovjet-Unionens bestående, med takk for Deres tapre innsats også i frigjøringen av Norge fra nazistenes barbari.

Vi lover også å gjøre vårt beste til at fred og vennskap skal råde blant folkene i framtiden.»

Etter en del musikknumre med russiske melodier sang forsamlingen stående første vers av «Gryr i Norden», «Ja, vi elsker» og «Internasjonalen». Som avslutning på den verdige feiring av revolusjonsdagen, 7de november. R.

Internasjonal idrettskonkurranse.

Distriktsorganisasjonen har nå tatt opp spørsmålet om å lage en stor internasjonal skikonkurranse i vinter. Det er altfor tidlig enda å nevne noen av detaljene, men tanken er å lage en konkurranse mellom Stockholm—Oslo.

En må selvsagt snakke litt med idrettsforeningene først.

Lotteriet trekkes 19. desbr.

Lotteriet som vi har satt i gang, er nå snart ferdig. Noen av gruppeformennene har alt solgt ut og gjort opp, andre har vanskeligheter. Vi ber medlemmene om å støtte fullt opp om dette lotteriet nå, så vi kan foreta trekningen til den bestemte dato.

De som har solgt ut må vennligst henvende seg til en av opplysningskomiteens medlemmer snarest mulig.

Vi venter fortsatt på at interesserte skal sende inn stoff til bladet. Alt av felles interesse kan leveres til et av «komiteens» medlemmer. Foruten sign. må artikkelen være undertegnet med navn, dette behøver ikke å komme med i avisa.

Sammenkomster.

Den neste og siste sammenkomst distriktsorganisasjonens opplysningskomité arrangerer i år er den 17. desember.

Billetter til disse sammenkomster kan en få kjøpt ved å vende seg til Opplysningskomiteen i verkstedet, eller ved inngangen i «Samfundet». Det koster kr. 1.50 pr. person.

Cand. oecon. Harriet Bog som foreleste på Harestua har stilt seg villig til å forelese videre om nasjonaløkonomiske spørsmål. Hvis det er interesse for dette, kan vi gjerne ta på oss et slikt arrangement. Er du interessert sender du straks en lapp med navn, adresse og helst beskjed om hvilke dager og klokkeslett du ikke kan møte.

Opplysningskomiteen.

Avsavns godtgjørelse.

Vi er blitt anmodet fra flere å spørre rette vedkommende: Hvorfor kan ikke avsavns godtgjørelse bli utbetalt oftere enn en gang i kvartalet. Skal ikke dette avsavn bl. a. være et tillegg til lønnen for å hjelpe oss å klare våre økonomiske forpliktelser? Vi ser daglig støtte i denne ordning, da vi ikke kan få gjøre oss nytte av avsavns godtgjørelsen når vi virkelig trenger pengene.

Bispegt.

Hva er Folketeaterforeningen?

Det er et spørsmål som ofte blir stilt til tilitsmennene i foreningen. En kan svare enkelt og si at den skaffer billige teaterbilletter til sine medlemmer. Folketeaterforeningen har nå bestått i 17 år, og det kommer stadig nye medlemmer til som trenger en mer utførlig forklaring.

Ved siden av idrettsbevegelsen, de forskjellige organisasjoners opplysningsvirksomhet og en god utnyttelse av feriene (Norsk Folkeferie) er Folketeaterforeningens virksomhet et naturlig ledd i arbeidet for å bedre utnyttelsen av fritida. Den har til formål å formidle god kunst til den arbeidende befolkning i Oslo og omegn. I første rekke god skuespillkunst, men også annen kunstnerisk virksomhet, som opera, musikk, bildende kunst, utgivelse av publikasjoner o. l.

Hans Heiberg skrev for en tid siden i «Verdens Gang»:

«Kunst, ikke minst scenekunst er en blanding av underholdning og åndelig næring som kan være like viktig og fruktbar for voksne mennesker som skolegang for barn. Kunst er ikke luksus, men en meget viktig samfunnsfaktor og et fortettet uttrykk for vår kultur.»

Dette sitat kunne settes (brukes) som motto for Folketeaterforeningen da det fullt ut dekker foreningens idé.

Det koster bare en krone for året å være medlem. Hvis det er noen som er tvil om hva de skal foreta seg i vinterhalvåret, bør de melde seg inn i Folketeaterforeningen. Du får «Tribune» gratis tilsendt og adgang til alle foreningens arrangementer.

Dann lesesirkler!

Blant arbeidsfolk har interessen for lesning stadig blitt større. Men det er ikke alltid at det kjøpes god og verdifull litteratur. Vi har dessverre til og med valgt folk som tar seg av salget av «Romansjournalen», «Detektivmagasinet» o. l. produkter. Denne smutslitteratur hever ikke

vår klasse. Tvertom, det er pengespekulasjoner i stor stil. Vi har bare et ukeblad som holder mål og som vi er tjent med å støtte. Det er «Aktuelt», alt annet skulle ikke ha innpass for salg på arbeidsplassen. Isteden burde det dannes lesesirkler. 5—10 stykker slår seg sammen og blir forlikte om hvilke bøker som skal kjøpes. Bøkene går så på omgang og når alle har lest bøkene fordeles de til hver deltaker i sirklen ved loddtrekning. Vi kan gjerne være med på å organisere dette i opplysningskomiteen.

BØKER SOM ANBEFALES:

<i>Ragna Solås:</i>	På dette skal du leve, innb. kr.	12.00
<i>Max Tau:</i>	Tro på mennesket, innb.	« 15.12
<i>Alex. Fadejev:</i>	Kampen om Leningrad, ib.	« 9.24
<i>Håkan Mørne:</i>	Alfred Vagabonden, innb.	« 13.44
<i>N. Pfaumer:</i>	Min rare familie, innb.	« 11.20
<i>Johan Borgen:</i>	Ingen sommer, innb.	« 15.50
<i>Haldor Laxnes:</i>	Salta Valka, innb.	« 16.24
<i>H. Södermann:</i>	Polititroppene i Sveige, ib.	« 13.50
<i>Ilf og Petrov:</i>	Gullkalven, innb.	« 17.92
<i>Bugge Marth:</i>	Bitter te, innb.	« 17.50
<i>Daudet:</i>	Småen, innb.	« 10.08
<i>Colette:</i>	Cheri, innb.	« 8.96
<i>Andersen Nexø:</i>	Morten den røde, ib., b. I/II	« 25.80
<i>Shute:</i>	Mannen med seljefløyten, kun heftet	« 11.76
<i>Arne Ordning:</i>	100 kronikker, innb.	« 18.00
<i>Worm Müller:</i>	Til Norge, innb.	« 16.80
<i>Nina Fedorova:</i>	Familien, innb.	« 15.12
<i>Hupert Downing:</i>	Hvis jeg ler, innb.	« 12.60
<i>A. Markusson:</i>	Den siste skanse, innb.	« 16.52
<i>J. G. Ræder:</i>	Paradisiske Afrika, innb.	« 14.80
<i>Lo Johansen:</i>	Gaten, innb.	« 14.84
<i>Edm. Stevens:</i>	Russland er ingen gåte, ib.	« 14.00
<i>Helge Krog:</i>	Sovjet forteller, innb.	« 12.88
<i>Jul. Sundsvik:</i>	Oppover igjen, innb.	« 10.00
<i>Halvorsen:</i>	Kollontay Aleksandra	« 12.50
<i>F. G. Slaughter:</i>	Livet skal reddes, innb.	« 16.50
<i>Sigurd Hoel:</i>	Tanker i mørketid, kun heft.	« 10.00
<i>Edvin Lamham:</i>	Det drønner i jorden, bind I/II, innb.	« 25.00
<i>Kaare Rodahl:</i>	Et år under breen, innb.	« 16.50
<i>Olav Rytter:</i>	Fra Nybergsund til Honnør- brygga, innb.	« 12.00
<i>S. Christiansen:</i>	Menneskenes lodd, innb.	« 20.00
<i>Th. Øksnevad:</i>	Det lå i luften, innb.	« 23.52

Påsetning av varebind kr. 0.15 pr. bok.

Påsetning av varebind og navnelister skrevet kr. 0.34 pr. bok.

Alle medlemmer og kunder
ønskes herved
en god Jul
og et godt nytt år

Østbanens Forbruksforening.

Bortkommet.

Vi er anmodet om å etterlyse besettelsen av de 75 stillinger i kl. I som var avertert i sommer.

Det kan opplyses at samtlige stillinger er besatt. Resultatet kommer snart.

Som kandidater til driftsutvalgene for verkstedarbeiderne i Oslo distrikt er nominert: snekker *Arne Olsen*, maskinarbeider *Kolbj. Kristiansen*.

Til Hovedstyrets driftsutvalg er nominert: (fra «Grorud verksted») *Regnvald Johansen* og *Fredrik Amundsen*.

Valgene vil foregå på samme måte som valgene til personalets representant i Hovedstyret, pensjons og personalnemnda.

Danmarks-turen.

Alle bør være oppmerksom på oppslagene ang. studietur til Danmark.

Navnebytte.

Kasserer i Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, *Olaf Johnsen*, er av Justisdepartementet bevilget å anta navnet «Bergel» som slektsnavn.

Styremedlem i Verkstedarbeiderforeningen, *Einar Gulbrandsen*, er av Justisdepartementet bevilget å anta navnet «Gulleid» som slektsnavn.

Alle medlemmer
ønskes herved
god Jul
og et godt nytt år

Norsk Jernbaneforbunds styre.

I Samfunnssalen, Torggt. 17, fredag 6. desember kl. 19.30 skal medlemmer med 25 års ubrutt medlemsskap tildeles erkjentlighetsmerke.

Det blir en festlig aften med:

1. Sang. — Fagforeningenes Sangforening.
2. Tale. — Erling Kiil.

Allsang — bevertning (kaffe og smørbrød).

God musikk — Svingom.

Billetter får en kjøpt ved henvendelse til foreningens styre.

«Verkstedarbeideren» og opplysningskomiteen takker hermed for samarbeidet i året som er gått.

Vi ønsker alle en god jul og et godt nyår.

Avisen kommer med 8 sider denne gang. Vi sparer herved inn desembernr. og kommer først igjen i januar.

Hver morgen

Arbeiderbladet

og så til arbeidet!